

Denk.

Jan Minx

Denk I.

rapočat dne 17. VIII. 1956 a končí dne

Ovdo sežil byl

Jan Mink

nam
genus humana cuius per retinum nefas.
necius est nictum fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

17. III. 1936. Úvod

Včera jsem myslal, že jist jist přišel poctě na to, abych poslal
práv sbírky vlastní deník. Předtím když jsem přečetl Gideho roman
"Nezkončené myšlení", počítal jsem, že nikdy nemůže být Gide,
kterého pokladám za vynikajícího spisovatele, psal svůj deník od
rozhodnutí až; já počítám na sklonku svého sedmnáctého roku.
Byl jsem k tomu sice od této ještě významnějšího dne
k němu povolen delati nic, ale když to samu myslím, každou.
Buď mi to sice na rádce působit oblé, doufám však, že
si bude myslit a budou kde všechny kamenávat své kážidlo.

Dnešní den sami byl poněkud dosti pojmutý. Počalo to počerstevnu
nebezpečí mezi profesory německy, která rádo se často při vyučování
míjí. Mám však rádo sklen smaltu k právě ve chvíli, kdy je nejdřív
zařazovatí naší výuky. Dlepoledne jsem byl hrát
u mělo koleg Mikolášek karty ještě vlastnímu kamatačky (Kroch,
Chvala). Jako opačné při takové příležitosti jsem sice věděl, že mě
méně šokují. Dopadlo to tak, že můj nejlepší přítel Chvala,
se sbratrem deset poučoval, že si mohou mít všechno odpoledne.
To na mne působilo způsobem někdyšním. Také jsem s mím
pák večeř na kostru v Pražské ul. a tam mi řekl, že se dívá, že de-
láme se sebe takového bláznů. Opravdu rychleji a u mne zájemněj-
náladou: jedinou filosofii jak řečepříkazy člověk, poslucha blázna
jak malé dítě. Boludíky půvabila u mne všechno k věci.

mu. Zapomel jsem ještě poznámen, že včera o představu se se můžou
lavila profesorka Dr. Kahovcová, jako v opatku za to, že jsem s ní
sobíl lantil na dřistojnickém večerku. Tisouc mužů dala na shleda-
nou na plzeňského československého odbočky, na který se jíž kázalo. Taneční
rázvaje a to hlasuvalo všechny. Po dnešek končím, jest na 4.18 v noci.

18. III. 1936. Čátek

Dnesek sliboval byť dnešním klidu a ar na výjimku o českém,
kdy nás li prof. Falová překvapila svým zkoušením, jímž také
byl. Odpoledne jsem vedle jinotisku učil sel do knihovny a ma-
nil se tam vypárat nejaký rájčinky sociologický spis. Objevil
jsem pouze jeden. Tam knihovník Bláha se jako obvykle choval ke
mně velmi mile. Tedy den skončil dobrě.

19. III. 1936. Vyběla

Den kdy jsem rázil velké zklamání! Odebrali jsme českou
kompozici, z které jsem najisto cíkal jednotku, ale net jsem
prosíl „dobrou“ s.j. tisla byla oceněna jako prvnína. Doufajme,
že to bylo pouze s ohledem na vymělané čárky; očekával jsem
aspoň poznámku, že obsah této méni pouze prvníčku. Také mně
vylkla, že na vše se dívám což socialistka. Nemohu to pochopit,
poněvadž jsem se mítodlouho s socialismus nekajímal. Musím se
nějakým radikálním způsobem odmítnout vymělávání čárek,
protože mně to jíž kádina vadilo.

Dnes je tomu právě rok, co babička v načasové revuela asi v 82.
 ráno při své. Až dosud jsem ještě pořádane neuvedl, že je
 jí zde náš svět. Bylo to asi třetího prosince, kdy malobratr přijela
 do Brna a já jsem ji všel mamejovým drahokášem do roka,
 někdy ani so se. Jisté matinka sedí přede svou revuejí. Až do
 výnětky začala povídání malořadci.

Mámu a májku svůj kbarvi sice počáteční náladu. Mne nekdy
 takový neuspěl rekvirec až počít demokracii. Tore to velká skupina po
 říval, ve kterém obyčejně neuspěly přebádat. Právě nebudou smíť
 si být tak jist svým a dobrým výsledkem, apon svůj so nečeká
 takovou tafku.

Těžký hod. přinesl p. Načeráku, mne nový oblek mám a několik
 radoù. Jen nejake řešla, ale mám dojem že to bude počít sebe kbarvi
 při samém. Chlil jsem ho karmílku ke svému "Stoku počíkám", náš vánec mne
 nepustil a tak jsem řel spál. Zato se do ačtu a řekl kdy.

20. 1. 1956. Necht

Tato neděle byla pomárná. Ráno, když jsem uviděl, že obora ještě
 načerákovu karmílku myslil jsem, že si apon říká kbarvi. Ale led
 nebyl dostatečně silný a klesání nebylo odevzdro. Tak jsem celé odpo-
 ledne procházel po řekách. Po tom jsem ani dodal karmílku uhlavujímu.
 Debatoval jsem s říčkou, zda ještě správné, že Žemličk (spolužák) chodí
 stále s Alenou Wollenrovou s ročním její malky. Ja jsem tvrdil,

že to vypadá jako vnitřní kvalita. Jen na to, že je Alena neboji
poněvadž je to rozumná dívka. Ale en général to správné myšlení. Tím se
skončilo. Nicméně jsem tento poněvadž všechno řecké řečí bylo neslyšitelné, že
člověk neví, co jest správné! Nelela byly oddané toto staromodnosti a to
supermodernosti a mne oblel, nezdá správnou. Konečně. Tentokrát už celou
proložku mám silně bolesti hlavy, jako už Alenka ne.

2. 11. Rozhodlo se, že na dělostřelecký ples neplýtvat, poněvadž je pravděpodobně
a hned malo v úterý je Yungmann. Nestane čas na to, aby se plánky
dalo do pořádku.

21. 11. Pouze!

Opravovali jsme matematikou a měl jsem si se zeměměřcem sejít
známku, ale byla to avšak, poněvadž jsem špatně napsal korespondenci řečí,
a kolik jsem myslil řeči umím. Odpolehl jsem byl beznaděj. Místo mě očekávali
řečnické vyučování, které přednášel jeden lektor a jestě nedokončil.

22. 11. Karel

Nečekané měli mít se sázání kompozice jednotek. Z latinské jsem měl
chrátilku. Měli jsme dva. Poněvadž začínají dnes ránoční praxedníky.
Měl jsem vyprávět dopis do Augsburku a donějmu, že ho dostane ještě
o vánocích. Po obědu jsem karel beznaděj a kuskal jsem na klavíru až do 7.
S počátku jsem se obával, a bokly mne mohly, jak jsem se korektoval
a dočala se mne tam libilo. Maximilián přijel Karel a sancovat mi ne
byl povolen na klavíru a zlobil kluky.

23. III. 1936. Šlečda.

Dnes jsem po celodenní praci vypravil do řeky Želenského. Dopravnice jsem se mohl návštěva nejdříve v převozce sál, ale nepřešel nikdo. Zdejší můstek přemostil doma. Dalo se do místní a pak padal můstek. Na kruhové jsem rátece mohl, používal jsem tam byly působivé malé akti. Dnesko jsem po této místnosti mohl využít.

24. III. 1936. Čertek.

Yest to už bylo dle výhledu, ale přišel mi také kádý jiný. Dopravnice jsem se vrátil do Pražského a setkal se s Miroslavem Lánským. Miroslav je mne rádil a ten můstek pošpal na vodopád, aby odněkud jel autem do Jičína pro řeku. Vajal jsem, pročže jsem chtěl počítat tento můstek obchodem aži mi nejvýššímu venkovem. Dopravnice jsem tedy k nimu přišel pouze tak jako kemp a po delším čekání na auto jsem se vypravil. Karel se nakládal jako obyčejně za svou a osas, ale už se můstek nezdával tak krábym, pouze voda to jde velmi rychle. Když jsem jeli k přes, mohli jsem pouze jednon rukou vratit. Dny jsem totiž kádý bradu na levém kole zahnutu více a tak při náhlém záberu můstku mohl Lánský co dělat, aby nezváral.

Této noci byl nijak zvláštně, dokonce jsem byl nucen dát Karlově pář lach až všeobecného rozhlasu, ale skončilo to velkým rozbělením. Násilky pro mne nepřistaly.

25. III. 36. Paček.

Dopravnice jsem byl s Lánským v Biografu na Dobrodiinci článkům poslán.

Je to film sentimentálně-vánoční. Šlo by mít takovéto téma v rozprávaniu. Právou moju náladu neposvedal. Tak jsem chochal ako do Ž s holkami.

26. 11. Česká

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálním kocourem v Praze; Staříku řečenou. Přeprájil jsem se k nim a potval je na Silvestra na Litoměřice. Chcíl jsem na odpoledne něco mluvit, ale marně. Tel jsem se kdy brousil.

27. 11. Česká

Dopoledne jsem se opět setkal s kocourem a všemoc jsem jím přejel 4 knoflíky. Výsledek opět negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na prodejně smaženek. Tel jsem jí, že jsem knoflíky přejel a malinka hned vystříkala slzy, zdažeji dozvídám, že mi mohou vypadat. Pak jsem řekl kousat.

28. 11. Pouzdro!

Obyčejný den. Dopoledne v Praze koupil jsem klavír.

29. 11. Mož.

Není kouzlení, že mám takovou tělu a naději, že mám co nejméně chciad uvnitř. Ale všechno pro mne říkají. Libovou abychom si odtáhly spálili nějaké knoflíky pro domácí četbu. Tma nebyla dívka. Malinka říká mě kouzela, dalej nám něco se všeobecnou a poslala nás na "Nový rok" až k tomu brusl. My jsme kouzli, ale pak jsem se říkala naději a vrátili se domů. Dopoledne jsem vlastně něčeho brousil. Když mi ale říkala rozhodl, že na knoflíky je jiný můj ideál.

tolik Gauermannova, nebral jsem knihu a sedl. Do koutu jsem se smluvil
s vlastníkem pro č. 1. Před ním se dívaly dva přijatci.

30. VII. Chodba.

Dopoledne jsem se vyzvedl a měl i s členkou. Počátkem jsem mohl odjet
do svého malířského ateliéru, kde se mohu naposledy udat k malířství. Všechno
jsem všechno vymaloval, když jsem se vydal zpět do koutu. Tady jsem se vzdálil, takže
po minuti hukl mi dopisem. "Ja jsem se vzdálil a my vás poznáváme
vzárovnost. Tak a to už dostačilo. Než jsem šel na chodbu, alespoň skoro tato
byla tam všechny parla. Všechny jsou se ponos a t. s sebou, při tom je
ale dřívka dal od vlastníků pozoroval jsem, že má hodně plachou
pravdu jako já."

31. VII. Chodba.

Dnes je Silverstein! Váš o sobě se městím nijak plavuodně, pane se
šířím, posunutím reče budu lamení. Po všechno jsem šel na led. Byla tam parla
jako výčetnice. Když jsem se zouval, abyž šel domů, říkala "Kde kde a děkala až
jsem byl dolor. Tak jsem se nebral a doprovodil jsem Olavu Silversteina a mne tak
neliubila, jak jsem děkal. Zdála se mne ta reseslost pečlivě umělá. Barví mne
pouze lumeny. Nejméněm cítím naší společnosti, resesnosti čerstve, byl
hodně resesb! Mladala až! při lumeně! Po všechno jsem šel domů.

1. I. 1954. Dalek.

Byl jsem v biografu "Krali Chaplinovi, Moderní dobu". Jelo alegoricky
film socialistický, zakrocený proti vynaložením peněz v Americe. Ale jak

8 Výročním si, věčnou a biografu se to jistáčka do mít kavárna Pekárna pod náměstí to moc. Nyní
jsem ruku s když a vymekal si. Když se pak van kavárna, upozornil jsem jíma nezodpovídalo. Když si
pak dlela legrači, když jsem byl měděn do výročku, ale já si toho věděl, nejdřív.

jsem zpocovoval, malo kdo mu rozuměl. Pak jsem bouřil.

2.I. 1934 Chola.

Kam stále hánou valbašti až od Gilvera. Je tak nevážitelné arulu, že
nevíme, čím to je Možná být, že nás ráda odklade a jsem sám plakem
doma. Tímto, ale Gasta několikrát, že svou vlnou. Ya jsem cítil až
do 4, a když přišla T., řek jsem taky. Dna si vzdálila sukní. Bůh, my jak
a ho tak prima, se to volva řízde spavat. Nečte jsem ji do provazeb, ale
na mostě jdu na drážku, kastelli jsem tlas i jí matky, což mne pěstno
k vzdoru.

3.I. 1934 Nechá.

Dopoledne jsem řek do parády, aby se řekl sládou. Polkal jsem T. a chtěl
jsem ji horšího vystavil, že bylou se smluviti do biografu, ale ne jsem ji
nevřel. Dopoledne, jak jsem cíkl napřísta. Tak jsem vyskal doma a všechna.
Neče odiel Karel a řízil ebe. Ne!

4.I. 1934 Pouze!

Pronášené školy v novém roce minal řádku, nekončilo se. Dopoludne
v 5 jsem řek naprosti T. Polkal jsem ji s její kamarádkou. Když jsem se
a nověl řízka na náměstí si rozješrou, že milá vlastinu ji vyvala,
aby si do sládku obsad. Využil jsem zpocovatel až a Pavel řízel měl
jisté řízky, legrači, když jsem se řízal. Ya' osvětu nevíme, co si myslí.

5.I. 1934 Hlasy.

Dnes ráno, jak objevil slala T. u vchodu do školy a nesírala a

9

na mne, ale es mne to jepladne. Den byl růžec neby. Nečekala jsem malinka. Dívka mne měkou smokingovou košili, sýkanou rukávce a peknou kravatu. Dalsí přání k radošosti.

6. I. Chieda 1934.

Zasmáme se kdeko. Podle ročodanu je můj výročí. Mocuši, ale je velký náročný. Na korsu jsem eto mluvil s T., ale zhroutil jsem ji. Aži odpovídám na led nepřítel. Pracoval jsem „Budha říje“ od P. Horand-a a moc se mne to líbilo vyma celkové tragické pojety.

7. I. 1934 Čtvrtok.

Na prof. Němcovu jsem si přejel Antiseklovou „Politiku“ českou. Den mne da dali jste růžky sest, abych to mohl pocovat „Ja jsem říšák, ale jsem nezkušenost říšení, to byla vlastně lež.“ Početník nebyl, Vácha neymalovanou rukou. Pořád nezmínil smaxil jsem se ke všecku a navrátil debalu, ale neto k. O Němcovu jsem se moc dospalil na jara. Nenechal si rády a noviny „Holl“ a když mi napovídali „flobila“. Byla už dobro velká legraze a Bramborova se plala, co se dělají a Karel říkal, že je mu vše napovídám říkat. 185 mi to nedalo a řek jsem do práské, abych se vlekal s T., ale svou opaknost jsem ji mimo. Na mň říkali vaenou nálaďu až mne do muk. „Umora budu mili říčenské oněmu.“ Když jsem se všechno vydalo a řek!

8. I. 1934 Čtvrtok

Den když jsem mne nevzdal. Ruce jsem se řekl na závěr.

9.I. Chodola 1897.

Někni slavnostní den. Karel mne přivítal pokud kalendáří, ale větším
svém sakoré skaloží, až mne k němu koukal. Těčer jsem byl na
důstojnickém reprezentačním plese. Moc se mi ne líbil. Měla na tanec-
rání dost a všechno částečně zatížováno! Kalovcová měla koncertní
šaty, které jí slibovaly! Jedna neprýtemná řeč byla, že se může spustit
krav k nosu. Českou besedu jsem tančil s Nínou Šafarovou a odpovídaly
jsem na nase první tanecní vt 1934. Pam prodejce plesu dřív jen
Kolarik se mi moc nepřál, ažkoliv měl mnoho leckdy lýchymením.
Nejaký jeho mladší žeťburák (možná syn) byl květinový ples. Líhal
po salón jako kůň. Přeslost je už hezká, ale osoba moc škodí. Géňka
jsem opět dala venuši, až do té tanecní. Jindra (Korejs) nebyla nejlepší,
ale občas hrála všechny valčinky. Máme ten dojem po Kalovcové
se být nejmladším. Čekat volejmu po naší formální Schueberkové.
Čekal jsem, až na galerii hudec T., ale kde mne tu mle.

10.I. 1897 Neděle.

Ráno jsem vstal jako obvykle v 8h. namíchal se a šel do Františké. U Žádron
jsem se mluvil na 4h. na klavírt. Do té doby jsem chodil jen mazola.
Po krátku jsem se zas probudil a jechal na brusel jahodovku. Karel
jsem zde spat v 8h a poté jsem ráno vyspal.

11.I. 1897 pondělí.

Prof. Gačha měl objevit ve škole s obrazem svatou a to pravou. Když se
podlepisoval levíčkou dělali jsem si u něj degraci. On se něco smál, ale bylo

víšet, když to bylo holi. Doplodil jsem celkem méně než dříve a třikrát méně.

12. I. 1834. Mlouky.

Dnes včerajší žumavský bál. Ve stolech se propravuje velkým slounem a vysírá bíláček. V dolních parterech lavičky a sedákům dovoleno laviček. Poslední hodiny jsem ještě hrávalo na psalíčku všechny kompozice. Nejdříve a travalla při ní bylo doslova. Dal pokladne bylo ve známení přesně. "Ja jsem rád, že nebyl schopen a měl. Naříz se také chystali a dalo mi mít všechno práce, než jsem si sám připravil, aby přišli rovn. V 5 č. jsem řekl ještě na led, že dobrá tam byla." V 3/4 č. jsem byl již v sokolovně a měl všechno rádi na lavičku jsem řekl v průvodu místnímu a všechny ruce svítily. Pak se hned lavička a místním přišli naříz. Chelč bylo hošení a smalečkovou lavičku jsem lavičkou avakal. Byl tam také Karlovi Palouček. On vypadala a lavička podle všeho krásně. Opravdu se dívám, jak se může někomu líbit. U mě jsem také lavička a dočela zdejší levičky sprostou loučku. Když jsem se kdy vypadal, jakoby jsem měl všechno na žumavském obříku pro mě všechno. Za to teď jsem se ke všem své snadil hravil jak se kdy, tak své společnice a doufám, že se mi to podařilo. Příště všichni osedli, když co jsem já do sebe vypal žumavskou. Byl jsem také na galanii navštíven. T. ale bylo jsem osedlý, protože jsem vysoko vylezl, když jsem si měl nějaká dobročinnost osoba. Domnívám jsem osedlý po volenec.

13. I. 1834. Hradec.

Miláčku ráno nebylo příliš nadřízen. Matinka měla druhou náladu,

proloček také se se svámy mi skoro nebaril, až to bylo napádne. Pravdu po
obouškách měl na lodi. Myška vyskykala, když jsem nepřečítal apon
na chuti k nim na vibunu. Ja ovšem neviděl, když to tak mluví
a když myslí to mluví. Dopoledne jsem si přebral. Prádlo k jsem navlé-
nil ráno. Vstál ráj a vhouka ráno svůj. Umívání jsem se na něj na-
led. Byl jsem tam rádovitý ráno. A se přišla pouze ohvat, když
ma' podruhé všechno slepe slivo. Neček jsem řík taky spal.

14. I. 1934. Dřeček.

Prohrál jsem se když poslal brzy ve 4. Něčko se bylo vesel. Těl jsem
s Lazarou v 10 pro občerstvování sklepa a pak jsem si do koutku s plachou lezoucí
kolem rohového, kdež na nás vyvalovali oči. Pak ve 11, když jsem řík,
domluv, mne nastavil ředitel Dřečák (syn skladatele Dřečáka) a dříve se k
si sami nosíme občerstvování. Vyložil jsem mu, když je to pro legrači. Nevím
zda to myslil, rájší nebo jen tak. Dopoledne byla ráj legrači nešťok.
Byl jsem jako obvykle napomínán pánem ředitel, když se smířil. Povídala ře, že
potolečnou práci můžu být vysokou vysokou. To by bylo obležné, když by
nám svému penálu větší samé opakování.

15. I. 1934. Dřeček

Zítra máme osvědal české obsahy z domácí čísla. Nemáme
všechny jako ani hradby a domafain, když to dopadne dobré. Domafain
opakování je doloženo. Byl jsem aneb hodinu venku a pak jsem zase několik

16. I. 1884. Školka

Užet jsem učitelskou aspoň jedno opakování, ale učitelskou pouze při německém pořadu. Navštívil mne Ladislav Pavlenský, tak jíme krátké chvíle když a potom jsem si s ním hrál nejaké herky. Polkali jsme vlastní teleskopovou a obecnou a prohlídka je hodina.

17. I. 1884. Něštěle.

Dopoledne jsem se něčí Karla matematikou. V 11 jsem byl v Praze. Dopoledne jsem se něčí a v 5 jsem byl s matináčkou venku. Něčí kasnečku!

18. I. 1884. Pouzdeček!

Ně škole mi novilo. Byl jsem s předopisem k opakování. Nejdříve jsem vše, až na lezárku něčí a řečela k dobu mi lezárka. Tak jsem si od tabule, vypravovali mne kluci, učitelská mužův pomocek na expozici: kam se hnet! Doufajme, že to dopadlo dobře. Dopoledne jsem se něčí chtěl dát a rozhodl jsem si, že se člověk cestují učitelská každouho dobrodružství.

19. I. 1884. Klatovy.

Opakování německé literatury. Byly všechny liščí. Jinak mi novilo. Čestim jsem se naučil. V 6 jsem se byl posouvat na ležejícího kameň T. A. Bartošovou, tak jsem choval svůj dospělosti a barvil se.

20. I. 1937. Hlúda.

Z českiny jsem se dal dobrovolně, a když jsem se při klášteru hájil, kdy budu vyrovnat! Celkem jsem to uměl. Řečenou jsem ji musel vyložit co myslím slorem „problematikálně“ a vlastně to nechystal. Dospělou jsem měl stále ještě dost nečtu. Uži jsem dal vyrovnat všechno a čekám.

21. I. 1937. Čtrnáctek.

Při stěží jsem se něc kláštil, ale on nikoho dobrovolně nevyrovnal. Psali jazyk českou kompozici. Byla dvě témata: Vývoj umění podle Husinského a Gofinka. Práv jsem ho dokázal a dával pozor na leky a sarky. Velké políčko mi křesobito rozhodnuto, když jsem se představil "se píšte s, i "nebo s". K mému velkému překvapení jsem byl vyrovnán na literaturu a německy; odpadlo to oboje.

22. I. 1937. Čtrnáctek.

Konečně jsem byl aspoň z lakov a uměl. Mámu jsem napíšánu velkou 1. Umělci jsem se patla, když je měl, pojedou na lyžích do Berlín. Na to kontak jsem namákal hru. Jinak jsem nedělal nic, leda že si přečetl zeměpis. Za pomoci můj rovna napsal té m pí "Berlínskore" jsem všecku a Mohlerovou: "Le bourgeois gentilhomme". Představil jsem se, když ho představil a přivedl Čtrnáctku mámu do knihu doslat.

23. I. 1934. Cholula

24. I. 1834. Nederl.

K autobusu jsem přišel přesně, ale byl tam pouze řidič kvalitní. Autobusy až na jednu byly plné. Jen jsme obdrželi a s jistými pochybnami čekali na příchozí ladvu a Milada domořovala příští tak rychle, že nám nevypadalo. Počkovali jsme, až se nás všechny sejdeme v obecnici. Téhož dne na obecnici nás kdo v autobuse vysnal, když nás všichni měli prohlídku, aby se jedlo na alianci cestu a než jsme vydostomili co a jak, byli jsme daleko od té. Mní to vydalo svědomí, ale ostatním to všechno nevadilo, že jsme rádi a řepeka tak rádili. Když je to zastoupený věst každý, když přišli pořád a ostatní, jsou-li čtyři kolonky nás na alianci. Cesta jsme vydaly k autobusům karlovičkám, když praskl nás jeden křížinek. Na skotském řidiče jsou károbi. Po hodině jsme se vydali v p. 11, abychom dokázali oporovět výluky kolonky nás. Dávno před tím měla náš Tatá Štěpánka a Žena Čížený. Dívce chování neboť ně jsme jich neměli. Cesta byla krajinná.

Pod Tokem (835) nastavil nás p. městel Procháčka, když nahoru je snížová
hráz a on proto ke podle domu. My jsme se nedali odvážit. Když
si zajistil nařízení řepem a jelom. Nebylo to tak hezme. Do konce
jsme tam okotrvali. Na Boč jsme přijeli po větším či menším počtu
paček v 1. řadu byť zároveň tam byl mocný kabuf, takže chvíle
byla do posledního koulu ohrazena. Kde se můžeme tam sítit, prosto se
bylo uplně jako v horách. Za chvíli po nás kjevili nás některým
krakem clavia a Repák. Těž řepeře jsme se dočekali, když kamazán
Repákovy klounil byť a když si ráno musel všechno opatřit jiné. Bylo jinu
prvního. Záležitosti jsme si několik krátianek a selenuk
a dali se na pochod domu. Jenž jsme přes sjed na Toka. Bylo
to obrovské. Absolvoval jsem ho jen se avíma pády a to jen
proto, že všechny muži někdo ležel přes cestu. V 5 jsme dojeli
k selenukám do Obecnice. Záležitosti jsme se tam všechni komfortně
a dokonale i tančili. Repák jsem i se svými a vykouzlil jednu
cigarelu. Ona se obřešela a nevistné postarával o Hotel. Do auta
se jsem a dostal elegančním pádem po schodech i slyšela
a vypálil mne příjal do svého lehkého náruče hodiny dřív.

S přípravou na pouť se vypadalo všechno hřebet. Neměl
jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nemusel filosofii

25. I. 1834. Ponocí!

Samozřejmě matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám jsem vypočítal přes hodiny, která byla jednou z největších pokrom břidlicích matematiků "geniů". Logiku jsem se naučil přes latínku a řečtinu, avšak vyrovnán jsem nebyl. Zato mítale poskytoral o českém obecné hledy. Nedalo mi to a napovídalo jsem, že zde mne bylo počítáno z k mraču.

Potvrdila mne zastavila na chodbi a říkala když co má se mnou dělat když komponice mám tak pesce! Bohužel jsem ji nijak poradit nemohl. Že mala se nino sedy a čelo buďu dělat malivili. Navíc jsem dozepis a ona řekla dobrá Moha k loko svouci, k češtini buďu mít z a dozepisu!

26. 5. 1834. Uterý.

Den byl velmi hezký! O ráno jsem se snažil a o čtvrtinu do konce tak, když jsem ani cítil nemoh. Nel jsem se včas vydal s Miladem, abychom si spolu na sv. Vojtěcha lyčovali. Kdo nepršel, byl velkolep. Tak jsem tel sám a dočela se mi to líbilo. Připojil jsem se ke komuž elčku a dýchal elčku. K nečemu přišel cládě. Potom jsem tel ještě do Pražské. Pořádám jsem se nenučil.

27. 5. 1834. Středa.

Opravorval jsem latinskou komponici, kde jsem mít z. a skoliv myslím, když jsem mohl mít aspoň t. zádat klasickému mni mne byla i k komponice české! Myslím, když byla vzorová co co vypracování a zároveň obsahu. A pravdělel jsem chodit s Adou a Laciou.

Za dva roky, když se mu maskylla představil ke konzervu chemie, když je ale nepřijal. Močna, když by to bylo něco pro mne. Poškodil bych nejakej
by nedají půjčiny. Aha se kai nabídl, když mne opatřil počádlem lykumem
ku karice v Brně. Dal jsem mu 25 Kč a srdíčko, co přiveze.

28. leden 1884 František.

Na škole se jí mie nevídla. Co se mne týče, nemám k němu strach
pouze z matematiky. V matematice volal jen tak. Nel jsem vzdoril jednu
veručku, ale miž jsem čas naucil se pouze čísly. Z vzdálenosti jsem psal
tak krásopisem, že musel vyrobat jiného, když jsem leže. Na českém
náru povídala rukou poučovou češbu. Je k samozřejmí zajímavý
mytí s českoborskou historii a mazl jsem si tam zohru hroznou
s ol českopovídavou. Kudla jsem ji objednal a mazl. Vnějšína nás
překrapiila novou domácí češbu a opakování. Česky jsem si přejel
dohru. In 'Benešová mi říká, že brouček genitivum" a ten večer
jsem ho jistě pocičel. Velice se mne líbil.

29. I. 1884 František.

Na školu jsem mne nového. Talenta mne dal k námit k prvnímu pouz-
ci, když stoles a následoval, následoval. Výprahlo tak říkavě, když mohu všechno
jednoduše počítat, aby slíbil mne nechvali. Těl jsem opět po dloni do doby
do univerzity. Univerzitní příbrosku mne, tak jsem se něč čím. Výprahovil
jsem se original až Moličovou. Domá kudla jsem se dal do, se malá
a imaginář a sponzorištěm jsem se přečel do 24 hodin.

30. 1. 1937 Dobrá.

Dneskem končí semestr a počítají pohledem zkázaniny, k výjíce vyjímejí na choušku z dnu. 17.11. přicházíme k Černu s katalogem a hledíme se tak nekladně, že jsem myslel na nejhorší. Tak rázal nejdříve smích. K mému největšímu pochutně měla s k mračním pouze Drážďan, Kroel a Robuda. Když jsem konečně vyzvedl všechny a všechny katalogy jsem zdrojky a vyznamenání. Dvojky jsem měl z českých matematiky a česky. Dejám hodiny jisté malvavé z deješpu! Nelepkám vyzvednuté měla s k mračním i zdrojkami z českých a matematiky. Černík měl stejně s mnoha propadly. Mělce z měmánu, jak s všechny problemy řešil. Nejdříve mne udivila Robudova uspokojivá z mrační, kdežto jí jistě nezaslouží. Když nebyly ani překvapení ale za to velmi spokojen. Po poledni jsem byl býval na Bráži. Prvňák jsem ve čtyři hodiny a rázal zvolil spokojeně skloněním naa Karlovy vyučovací, kdežto obrazovalo pouze dvě čísky z matematiky a českopisu. Na koši jsem si koupil počítání na kubusy bývalky vylel a pak jsem se dozvídal, že mě kam neješu, kdežto jde bruslít.

31. I. 1937. Neděle.

Sel jsem brelo na koši, kdežto nepolkam žádou mělo rázec, ale karmel, když mi. Doufal jsem, že bude aspoň na kubusy, ale opil mě. Převezl jsem obousy řela nekam peče. Matinka mne vyspomněla hodivala k na film Charlie Chaplin, a obýka záleskue s mno...". Sel jsem

10
s Adamem Kralochvilem a moje se mne to líklo. Dovšem, korektoval a dej do pravdnosti, nejsem jednoduchý člověk doslova odolivocaudum. Zajímavé bylo například divadla za muzeem vše vydychalo: jistě ho nechájou, ale mne to publikum nijak nepřivedlo.

1. 5. 1834 České Budějovice.

Dopoledne se smluvilo, kdy pojedeme na Bor zdejší. Po obědu ránil jsem Karla matematice. Byla to jedna z nejdůležitějších chvil mého absolutoria a k rota. On totiž nevznamnava slavnost od násobení nebo akademické prodele toho pak celé počítání vyplňuje! Potom jsem byl na klinice. Pojedeme včedy autobusem v 9 hodin károvou smíjakou výpravou prof. Dr. Císařové.

2. 5. 1834 Klatovy.

Vstal jsem včedy v 7 hod a vstál, že nici mene, ale před roda. Nechal jsem si všimnout, jak myslil a v 7:30 jsem byl u autobusu. Výpravě jsem přišly přední vrchní dívky roda. Cesta se překonala Michovským lesy, a takto nepojetovan. Když ale vzdálí, že ostatní region vrchů, natahovali se pro lekce. Tělo jíme až na Alianek a obvykle cestou si rozvedovali na Bor. U počátku to velmi klouzalo, ale bor se ruk o ruku s mládětem osbil a pak to šlo cítit. Vrchní dívky jsem absolvoval bez pastu karviných náškorností. Na Boru jsem s vynaložením několika příprav kroužek, ale bez vlastelného výsledku. Pak jsem následující obvyklou cestu přes Tok k Želenkovu, do Benešova. Panoval jsem, ab jsem vytáhl 2 stroužky z pod-

rácky. Prál tam laky Milota Polánek a rádil jsem se s ním o maluritum rečíku. Celkem jsem ale nic nevysvětlil.
V 4 jsme odstavovali domů, když jsem si před tím všelbyl svůj obrysky pad slýčma po sebe až na silnici.

3.I. 1937 Chudá.

Dopoledne jsem opět pracoval na českém a něm. Karla. Odpoledne jsem byl na kluxiště.

4.I. 1937 Člověk.

Dnes jsem české do konců. Odpoledne na kluxiště byla krava, protorce holky se nám stále rozmluvkávaly. To mi moe dopadlo, ponívače je sklon k lásku a člověk si tak když svůj jakjak krátky pobyl na lete.

5.I. 1937 Palek.

Opravdu mě laje. Tak mě mělyto mě jinak, než byl s klukama karby. Kdo dal dokonadu psedu, že pojďme všechna na břich ke sv. Ivanu. Ja jsem, se ale nepřidal protorce své domu měl načpláva, že se plasť mám mít.

6.I. 1937 Sobola.

Práctliviv jsem jde u konce a tak mě mělyra' mě zdejší na cajové odpoledne. Po skrat jsem rádil k domu, abych se dlevedel, jaká byla jeho. Moje mělo nechvalst. Rodiloval jsem se spolu na sv. Tomáš a kostarici se mělada. Když jsem se

mádili, že přijedeme sánkovat. Čestou jsme ještě povídali Šádrov
holku s její kamarádkou. Kdo ale nepřišel, byli oni. Vlastně
mám byl rád, že jsem se vrátil k výrobu domu. Dnes se totéž
dalo jednat pouze bez těkaví a my jsme mohli plnou rychlostí
narazit na strom. Konstatoval jsem, že je přece někdy kochnuti
dobci. Šádrovy hálky bylo odsudly.

7. I. 1937. Br. Heidle.

Ale naději jsem se probroudil do běloránu. Dovídal jsem
sobě, že na kořen se sejde St. Ale, jak jsem v nejsemnějším
koutku někde uviděl, nestalo se tomu tak. Povídka odpoledne
do Sokolovny na Dobrovský líbezník nepřišla. Dovídal jsem
si dobrého kalaučík pouze na začátku. Pak byl kvůli návštěvě
tož jsem pěšnou z rovn naději na příjemný tanec na
pohledi větr, když se budu prokládat na Domuru.

8. I. 1937. Roudnička.

Ve škole k našemu pětadvacátému námu bylo vnučkem, se
mení Čestina. Patrně se asi něco stalo na býčku. Odpoledne jsem se
hodil do parady, a v 5.15 jsem se přihlásil na Domuru. Jak se
dalo čekat, neraditvalo se přesně. Tam došel Chýkora přišel až
když se konečně. Pravděbyla přislávka, když začala hrát fanfá-
ry. Když se postavil k lavičce a pak zklamavě povídal, že to
hrájí jemu vzdáleb. Jinak to bylo moc pěkné. Čestou kreslu

jem lanačil s Vandašovou mladší a mocavskou jsem pracoval přimělil Žíku Čudráškovou. Když jsem mohl rádat, že jí bude předávka, těž jsem v Republiku dlela do akceřky a bávaloval. Předávka ale nepřicházela a proto jsem jíž opět lanačil, ovšem i lehčí kapou. Získal jsem nákonc pěnovou a ta měla do akceřky. Ta ke své lehké jsem si vyrobil, téměř jí pouze z kůže. Tím víc jsem byl pečlivý, když jsem v pernáčku objevil skořet. Za čas jsem ovšem plnil nároky. Podruhé si však míté peníz nebohu, protože všechno tak dobře dopadlo.

9. I. 1954. Klínec

Na Švýcarské výstavě jsem nebyl. Za to jsem si pracoval v apolođe i dlepođe. Dlepođe jsem zapoměl napsat, že včera byl jarmach aže jsem se setkal s T. Doprovodil jsem ji domů. Na konci jsem si smíchal dali schůdku, ale na obrovu náobjevili její rodiče a bylo po ranciu! Práködnicích byla v Lomnici u babičky.

10. I. 1954. Cheda

Cestovna opět nebyla. Jinak nejdalo.

11. I. 1954. Olomouc

Dnes byl slavnostní raha jen středoškolky zorbas, a matematika slavou mlila. Drážďan měl řečnické výstavy v hradbách a kulinářské soutěže a soutěže a antiflorálky. Získal jsem se ho, co to

je. On mne odpověděl, že se to zpívá v kostele a myslí, že
že to je vyvoleleno. I francouzština jsem si přejel hanoval
lescaul od Abbe Grégoira a velmi se mne líbil. Česky jsme
se, až následně na Ruskinův večer.

12.I.1834 Pálk.

Na výstavu nás měl jít celkem deset. Odpoledne jsme
slíbili, že pro všechny čtyři pak domů. V knihovně jsme slyšeli,
že tam jsou přijati až po matrice a půjčit si několik
druhových knih. Nejdříve jsme se vydali do knihovny, protože tam
nepadlo. Chtěli jsme tam půjčit dva knihy. Poté jsme se vydali
do knihovny na druhém konci města. Tam jsme se vydali
do knihovny, kde jsme se vydali do knihovny, kde jsme se
představili. Bylo to celkem pěkné, ale nejvíce se mi líbila knihovna
na druhém konci města.

13. II. 1884 Solola.

Demokratie jsem dosud ka užolu napsal přibramský pionýr. Pobrala mi dnes naše městské volební výb. kuvor. Bylo napsáno na prima antiquaem papiru a dokončen ořím rukopisem. Samozřejmě ho odnesl. Ja budu mi městské ať v pondělí. Co se bude s knihou od Pávovského, tak se mi už stolovat nebude, ale jinak hodina je slabostem a ta všechno.

14.V.1934. Nocelle.

Byl jsem na krátkou na korál a uvízel. Řekl jsem jí, aby

příloha odpoledne na led, ale pak se klesl, posléze byla se zastavena.
 Na klesání jsem sedal ve 4 pomerančové dřevě kádový emají
 neprůstřik. T. se tam všebec neobjevil. Mámu takový dojem, že
 M. Prokopová mne mne bude, ale led mne na sekundě nečeká.

Jedna učišťanka mne povídala, když byl ji nemohl přítomný latinskou kompozicí, když on budou mít žáka. Ti se domnívají, že
 okládání mne ještě lečíanskou latinu. Nejdříve jsem si kan svechu
 pracoval.

15. I. 1834.pondělí.

O matináži padaly koule jedna rádoval. V této své kompozici nepočali a tak jsem byl zbarven naděje na rokly debakl.
 V poledne jsem otačí pomačkal při karavolu prohlídku. Tisíč
 práv T. b. Z předodpoledne jsem byl vysolán a neměl jsem
 o latce ani rádání. Do práce to dobré, on sotík stálé portál
 sám. O českém pak jsem přednesl své řečnické o „Nejkrá
 na hokejové!“ Rovnou vysolalo dosti smačný a jaký byl dojem,
 se dozvídám ve středu. Smazil jsem se co možná nejmíň
 říkal nezpamět, ale, jak jsem se pak dozvídám, bylo to lepší,
 když jsem cítil. Sada pedanček o hukinovém molocu
 a rukoveni své ukázoral na výkres. Zdávalo mu se rukoven
 čist a přitom něco ležel, kam se dívce díval, kde do listu
 nebo na výkres. Možíme, že kritika musela byt pro moudralk

Casu odločena.

16. I. 1884. Mlaz

Na západní frontě klid. Na německu jsem ani nesmek.

17. I. 1884. Štědo.

Den krízky mělo německého. Když poslal to dopadlo dobře, ač je pravdopodobně, že ani němci takovým se kluci nedají velkouš a světo klidu. Všechni prohlásili, že se mnohou souhlasí i s tím, že Drážďan. V Emou jsem o představce mluvil o tom a ona pak při krízce rty opakovala po mně. Pakom se vše libilo, jen to zakončení se ji nedalo. Celý odpoledne jsem dělal německy.

18. I. 1884. Hradec Králové.

Na škole se nedávalo nic jiného než němčina. Když jsme odpoledne musili do svého palec a dopadlo to dobře. Zatím i s četlinou se máme naučit příklad své literatury. Dělá to dojem, že pečlivě vyslech bude dost co dělat.

19. I. 1884. Pátek.

Vrinda klid jen kluci a hecni četlinu. Když se vydali, než budou chodit až domou jednou bylo do kavárny a než se kulečník. To pravděrodně nam dovolili chodit do kavárny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Pořád tomu narazil jsem kol s blesem, ale moc jsem se nehrál. Časopisy jsem psávali

na chvíli a tak jsem sedem kříčoval při pokusu. Když všemožná
mádření jsem nebyl.

22. I. 1834. Dobrod.

24. I. 1834. Dobrod.

Dobrodil jsem se, že nebudu kříčovat když bude, což se stalo
výběžku jen občas, když bude mít důležitějšího. Také čehož zazýváši a spor
pomíjíš svůj důvěrný život. Ukal mámu totiž prof. Macounek při
philosophii, že malokarlovce dorezde hledí především psychologick., a většina
lidí v lakovém případě popisuje pouze deje až tak jak se jen cítili
porovnávat, a to nemá žádatelný výsledek. Dnes je totiž malokarlovci student
stejně. Všechno ně správně vyskladou, a když blesk národního jména.
Jdu tam, povídám, abe je v čestném rybníku Normannenu to ovíjen,

že jest také u N.G., naopak vědě roh' nař. ne. Co se bývá mne
neruď opravdu ke konci se přidal. Cítil' kdej' jsem velkou většinou
u národnějí ne, třeba sami smyšlení měřínsky. N.G. rax, ač je to
strana i.zv. kapitalistů, je silná národní, a tedy progresivní,
povídám, pokládá kdej' ka národní neprůletlivé. Ja sám se poklá-
dám ka Čech a souhlasím se N.G., ale neruď zde u této strany by
byli očekáni mne pokládat ka Čech. Socialista jsem nyní opět sym-
patizující svou materialistickou, ačkoliv jinak jsem proti socializaci, která
je skutečností knamena' nedocenění důvěrné praxe. Mým idealem
by byly byla strana skutečně prostosrdečné národního tekora'

at' do výnějka neexistovala. Až přijdu do Prahy budu se muset pro měškání k lidům stran rozložit a to bude velmi šétko, neboť studenti na rodinu jsou tam pořádicky nesatisfaktivní, ani jako všechni, a to se mní protiví! Tedy se obléču a přijdu na přednášku Venuzovu Libuši, kterou jsem na večeře slyšel.

28.11. 1837 Královské.

Venčka ku hodinám páté večer. Užijeme ihned k Brožkovu; kde zatím pořádání mili zkoušku. Tma se snáší a pořádala a představila mi mne hned svému společenstvu MUDr. Ing. Kloboučinskému. Rečla, že jsem nejlepší kluk ze říčky a vše mne nazala med kolen uš. Nel jsem v úvodu zrovna mít se zate s perským studentem Držkářinem, který mni' dobré francouzsky, a tak možná získal konverzaci. Ten ale, až měl pořádání, všebe nepřál, když ho boli ruby. Jinak známy byl tam bylo dvoř. O předávce jsem měl s Nikolou Schuporou a se Zelenkem Černých a Hledírou. Převzal jsem se též prosl abstinenci, neboť jsem pili jedno slampely za den, aby nás druhým dnámy ovíjem let. Teoro jsem n'bal, když buď opily, ale přesto mi to chutalo. Dokonce Tma pak prohlásila, že po každém douchku jsem si obal tly. Po drahé buď musel dát na to pozor, jemu' když všebe hrálo! Jinak naštěva byla celkem malá, 14 dnů! Po tomu tak bylo všeby. Byl jsem také přijemně poletlan na své hledišti. Jedou studenti mne prookovat, když maličkou malušku

1 využívaním a řešeníkem se mne obávala pro mě
včetně "jazykové". Těž jsem ani v 1/3 domu.

Ostatně i zbytek nevídce vanechal ve svém psacím pojmu. Koncem října
mne prozradil, že to bylo jen před rohem unesení na všechnu oblec
do výboru toho plenu, když někdo o něm prohlásil, že je dobrým člověkem, i když
není organizovaný v N.P. To byla ostatní voda na můj užívání. Pořád se mi
poledne jsem s Adou sháněl nějaké holky na odpoledne procházkou.
Mužůvci jsem se s Haskou, když jsem putovala dřívna pocházkově, také
putoval. Odpoledne jsem se houžebně a ráno pro všechnu. Ta snášení chvíli ita,
ale pak nám i s Haskou někdy lameni do fotografu. Charakteristická takové
jednání vcelku. Do fotografu jsem si pak zavolala Hasku a moje ji využadila
aby to vyřídila i slavnou osnovatele říše, s kterou jsem měla totiž vžebec
mluvit. Dala se rozhodnout, že jsem nebudu znata, ale já měla mluvit slyšet
s Haskou, poněvadž stále prohlašovala, že říše má k tomu důvod, a ona
mě může všechno slyšet a pak se mne tak rozhodla ite. Proto jsem ji pak doprovázela
domů, ač jinak jsem se rozhodla slyšet řečenou vzdálenosti.

5. II 1837. Přečta.

Dnes byla včera přednáška v allianci a sice v historických řečnicích
francouzských. Abych tímě opatřil její posouzení, využíval jsem ji to
a porval, aby psala. Přednáška byla využívána na všechnu.
Proto s ohledem na přebeamskou přesnost dostavil jsem se
v 1/4 9. Vklouznu do místnosti a většinu kolem stolu po všechn

pocítilé mladé dívky a tomu jíž mne vykvala p. Žámecková, abych počkal do 9h. Věhem jsem řekl, an' různou" abych nešel tak
dříve počítat a za dveřmi si uřídil, když byla pravidelná
hodina pro záčátečníky. Takhle jsem někdy vzdal v karceru
a celé Illustration a dozvíděl se, když měly přírodní rodu
výry na kameníkouli a točí soubor stranou k koridoru občasenou
mířicí koupadlo východním. Trávostí nad hrušto poznatkem
jsem se dočkal 9 hodin a těž zaujmouti se' mimo měří půbdení
skými francouzi". Všechni starší si sedli kolem velkého stolu, pouze
fakultní francouzští dívky: Žámecková, Lilecková, Žaláčková a Černá
si sedly k malejnmu stolku vedle. Tím se orální rozhovor o
francouzské konverzaci a já, také, posuvně jsem mohl
rozhovot s nimi. Tedy s nimi ještě jeden Němc, zdejší akademický
klas, mnil skoro také jako já a toh jsem se s nimi hrál. Ostatní
jen tak kopali. Těžit společenství jsem orálně nebyl. Jediným
kladivním výpadekem bylo, když jsem si přejíždil Gil Blaza, když
je jednou k nejzajímavějším knížkám, kterou jsem kdy četl. Bohužel
tisk knížky je tak drobný, že main všechny knížky, byly si nechávány
ještě méně čti.

5.III.1834 Paříž.

Ačto byl ten je opávaný velmi peklem! Dcevují to podle toho, kolik
velkostí ho zpěstoval. Takto kouzlík je oprávaný doslova: v pondělí

říkání biograf: Za záuměch červánka? ne představí alliance, dnes Moravský koncert a národní slava marockému prvnímu prezidentovi republiky. Dostl jsem ve své krovou filosofii až k epiku československého. Ne vše křesťanští námi, ale marom dodali příznak zájtkům, kteří ve mne způsobují pocit spojeneckého (českého) a marom se opakovat, abe naložit, aby nepřijemné dojmy neměly vliv na mou náladu. Až dorazí se mi to dátlo, vzdor různým opakujícím opakováním, až česky, kterým se musím naučit, abe budu mohovat k dejevismu, když mu se opíz růžec nevídám. Dnes ráz jíme se ne bude prokládat, že půjdelem na koncert filharmonie. Překopky na snímku většinou jsou se pouká v Česku, pak se k nám připojila Kopacká. Máňa Gragorová se Stříbrníkovou a Žemličkou, který tam byl s svou Alenou, se k nám růžec nepřidala. Koncert sám mne přišel nebrat, sebas byl velení zpěváková výroční rozhory na galerii. Ostatně, kdybych ho bral před mnoha mny ještě jednou, všechny si nevraťoval, že jsem ho již vylepil. Dnes věta osudná Beambrová, že jsem nejdříve mnil nepřavidelná slova a sedm správně, ale já to ještě nepokládám za obzvláštní výsledek.

15. II. 1947. Mlouček.

Této jsem se rozhodl, že s Národní sjednocením mě nechají mít, ani jsem proslí Marackovi a že mne nemí sympatick. Všechno, co budu studovat, zda práva nebo hnutí. Hnutí

je nyní velmi sympatické ze svou důvodů: 1.) libej se mít
slejnokeří a byl byl velmi rád, kdybych se tak jednou r když
mohl objevit u Brünskýel. T. by konkáli 2.) že to zameškaní
meave možem vysí net právnické, ponevadž je všechno
čistivo tím, že toto nové překlady. Naří jsem nezahodit, protože
se mi to dívají se slavniska majetkového. Uži se proto počadi
se svýcím žolou a pak se definitione vložit. A potom jsem
měl ji na lyriky maškary ples. Ale chabite se to. V počadu
pršlo partie, kde kouvala p. Guttová, malka prvníček otec a
doby člov. Tak jsem dal u Glucka vše do počadku a řekl kdo
Mač. Byl byl vícne dobré poslavat následující listy, ale dostanu ho
až ve skicu. Vyjdi jsem v 1/4 a vrati se domu do Prahy i Aniči.
So turnora jde pouze otec se mnou. Byla tam jí řekla Žia a Olga,
poslední byla ovšem nejmíjnější. Zámač byla velká. V počadu
jsem viděl Karlu a měl jsem se moc co dělat, aby ji se nemal,
když jednou paní kondolovala slovy: „Aby ten kalich byl vyplán
až do dnu!“ Pan rabín se nás stál vyplával na každý otec náro-
skou a díval se, kde bude měti ve světě, princal nás tak ovšem
do rozpaků. Potu jsem jsem poprosil, aby se septala svých přiblížených
jak p. Šedivov rukávek věkových říkávan a p. Dubský, kdež
je u Tolschilova říkávan obchodník vlastníkem, zda konink-
ska neklesá. V tom případě, kde mám rájistěho místo, studují

3

koružíma volama hubučkou. Galvána se ne spouští aala nám
ole amerika do střídy sopaloval české drama a roman. To by se
člověk mohl i takohu vkládat. Vstalo mu se v dědictví postat 100% k ^{zavádění} národnímu

Dosel jsem k zajímavému názoru na to zemědělství, moři moh
tak říci, že to je když druh paulínský a převládající. Nejméně totiž,
že podkladem života organického ještě vitální energie. Ta dřívější
bunky a lila a projeví se v působení hmyzem v rozvojovém
stupni slavajícího jedince. Je tedy když vzniká novou energii
jako člověk, ale člověk má už a hlavně mozek lepě vyvinut
a má schopnosti většího výkonu důvěřuji. Tato energie je současná
součástí větších energií vzdálení ve smyslu fyzikálním a má
také také jdejně vlastnosti: je ji stale stejně množství. Z toho
vyplývá, že i když člověk vznírá tak jako energie nemůže zaniknout.
Může se přeměnit na jiný druh a tak postupně přejít
v jiného jakéhokoli jedince organického a v působit u něj život.
Myslím, že tento názor nemá tak špatný a jsem opětovně vzkazov,
která ho někdy myslitelnou jiným.

Konečně jsem přešel od Blas-a a jsem jím nadšen. Je to kultura
velmi všeobecná při formárném listu. Menší jsem za dobu vyučování
k němu přizván, že se nesmím slavit příliš rigorózním a důležit
mým ve svých nározech, i když jsem správné posloužil tomu
menší velké kolize a nemíloku prospěchu ani noci tehdejšího

nášem aji jinu pamět. Neznamena to všeum, že člověk musí být
bez charakteru, to ne, ale kvůli prvnímu přece, ponívadě neni
neomyslný.

19. I. 1954. Palek

Tak jsem si již narozeminy odstál ve skutečném příjemném nebyly
ponovitelné s Estliny jíme měli na čtvrtletku známej spáchorat. Vobla jsem oráčem ve škole neuslal, ale až do 12 jsem a učiteli.
Posoum lepeve mne vzdali všechnu rádce do parady. A 10 jsem se
bál na hejtmanství pro všechnu list a vydali jméno ke velkou
odchotou, až jsem se divil. Za hýdem pojedeme do Brna, jde o lešení
na pověi zamestnání spáchorat. Tamí Zámekrová mne přijala
dalsu konzultu od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi je mne
libo! Rozhodl jsem se chpatit si nejaký pořádku než a využít
si cítit a aktivismu a pod. a kuid klicí přečtu. Budu si je tak
spíše pamatovali a překvapivě se vobla známkou literatury počítal
bít.

1. IV. 1954. Čtvrtlet.

Všechny relikviorium byly re známenem Brna. Byly jíme
tam celkem 3 dny. Dobyl se mne tam libil, až mám tam dojem,
že mých bratranců nebyli příliš naděvni. Mluvil jsem se slyšet
o svém budoucím zaměstnání a vychodila se, když pořádku až
přijdu na práci do banky, to nejdříve do Dröva Kralové nebo

do Brna. To vychodíce, zda jípuž definičně do banky. To by známé malo následoval obchodní jednacího času. Nášmi jsou pro to, abych zároveň, co budu učitím k tomu, studoval práva. A to se mne lízí, tak bych větší rád nejaky ten doktorát měl. Předchozí reakce je řešení než lidové číslořad. Ta praxe jistě by mne aspoň na začátku dost hrála a mimo to mohly by mne dostať možnosti naučit se obecné všechny. Tím bych mohl učitelný program na nejbližší dobou. Dále bych v tomto mohl informace o této výzvě poslat mne po telefonu svou slibenou kuriérkou. Proti výčívanému řešení.

Tohoval jsem celou čestnou část tam a když se do práky jsem jen s hromadou povídavkami otec byl stále nevzbuzující a všechno mne říkal, kdy mám přijat a ubrat pohybu až jsem byl z toho celý zázen. Pak křížel na všechny a že toho využívám jenom k vzdělávání matinky a moje Karel jak se dalo předpokládat libovolně, že mnamu nejel, až doho jsem nedělal a myslil si matince. Ta k tomu zlobila, protože se pak dovedela, jak se chová, že je sam doma. Nutný jsem ho však algebru a českou jsem všechno mřížel a se neprchal, Karel je na mne rozečlovat, věděl že ho alkysuje ji matinka, že je macesha. Neboť ho asi ne věděl. Proti sládkům brněnským jsem upřímně a nadešel. Odešel stále jsem a hádal jí. Hlavně mluvo se je stále větší arogancí, až tentokrát se chovat aspoň neutralně. Už je ale vychodíce, aby zde mne

spráceli a myslím, že domácky nebude. Jsem příliš rozdělený povahy a charakteru. Nejne rozhodně nemůžu lepšího polovice, jak mohu s jednou měch. Ostatně oba dva lodi nemají pro škola a mne příliš velké sympatie. Pravdě jsem jiný starší a vše a oni se proto na mňa klobí. Oni je žádati neměj a řekni jde jsem o někom, kteří je primus, je to pro mňa u nich tím nejžádnejším vyučovacím.

Vzpomínám si, že jsem měl s Karlem několik dní před odjezdem velkou nepříjemnost. Dvanáct přijel z Prahy na prázdniny a měl jako obvykle svého povídkaře maládu. Když vyjedol z domu se v celém souboru si na stupňku. Musel jsem uhnout, vrata jsem učela, a mazat jsem natáhnil. Ta klobúk jsem odjezdil, skočil opět na stupňku, ale uklouzl a spadl když na dřevátku. Skoro jsem ho mohl přejet. Ale k tomu všechno samozřejmě včetně nebyl.

13. IV. 1894. Klobúk,

Ne čorák nám sboží. Cesta naštěru splatil. Měl přijet odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6 h. Přijel během svírákům známým a to s aco 50. Řekl mi, že si právě v banu mohu vybrat kolekce. Mui by se to nejlepše dočilo v Karlíných Vásech, kde bych se mohl začít s účinkadlně počítat s méněm. O hlučného procesáře rádne informaci nepříspěj. K včerej jsem měl chvalu známé domácí klobúky, ale sboží moc

37

nesváděl, protože druhý den mu bylo možné říkat a dle toho
odvezl autem do Prahy. Nejdřív nám pak zavolal, že zaváděl
dojel domů. V sobotu jsme odšel jít na společenský národní klubu
"Přibomuš", ale nemohl jsem vzhledem k zadku, společníka s
a kůžíkal jsem doma. Nakonec se setkal v ústku s kněžíkem
Dorničetem a mnoho každinyých rčel. Tak v Brně byl po návratu
zaváděl velký kraval. Když totiž mají nějakého, když s nim
nemůže nic počísti. Myslí toho, když nemá víc něčeho slovo, když
by pravé vzbuzovala něco, a patnáct bratří v samovrchníku
si berou k sedačce a mají na nej hodnut padesát. Pak je ma-
nico natačit. Tak lebky pan domácí něčel (je to studovský
profesor plakající doktor), proklásil, když je za lakových
pomerančů měl hebusle. Ostatní jsou stojící a když nežádou, jak
Heinz je vysoko arrogantský kluk. Za druhého pan Dr. Pavel Klement
dal svým rodicům na jeho, když je s nimi krajně nepokojen.
Jak mohou na něho žádat, aby vedl práci svému dletemu
otevu a takopal se do lakového hukuda (Krumlov!), když byl
lak laskav a kralil svá mediceinska studia na Olomouci,
aby jím měl penuke?!! Dej Buč, aby chodil huboko morálne
nekter! "Já záležím jsem prokázanil zdejší odpolečení na Barrandově.
ale odpolečení lancerářů mi valně nesváděl a když
jsem ve společnosti hostů, kteří se ke mě cítili máxi, vyzložili

všechny řeči v lete obrovský mysl. Taková řeč před holkami
mne velmi zlobí! Když mne je holo tak mne kapovětě, mohu
počítat až budoucí kluci mezi něbor. V pondělí jsem byl dozvou-
řen do konference opět v klidném vědomí vykonání povinnosti
veřejným její výsledkem. Maturity působení budou v posledním
dnu toho měsíce a už v úterý budou žádostivou ka přípravu
mladého pána rizikale brněnského reálného gymnasia. Jeho
oborem je čeština a matematika.

30. IV. 1854 Raček.

Čísomky jsou mi sedra sotyže a nebyly celkem tak slí. Nejvíce mne
prodružil starý Němeček. Ta dva předložky latinské i řecké byly na naš
povinné dobu řecky. Řečtiny byl kus Herodota, est' nemravná řeč
a z latiny nějaký fragment z Galluska. Z při německé jsem dělal
praktik, ačkoliv odtud mne čekali, že budu psati všechny výpovědi,
jakouskovalu cestování; jednak jde to mnohem dřív a pak jsem
čelil skükum ještě na posledních dnech kvíček. Při české jsem
měl na výbavu rozborec jednoho Tomanova básni, a modulopla-
bě a o českém slovoříku za války. Samozřejmě jsem psal o vlastechopla-
bě a kacovci našenil nový způsob obrany Čech, totaž aby nepřesel
byl vlastek za pokrajičnou hranicí, odkud mne návrat a pak
mne. Moralum jmen se dorečet, že z češek nema' nikdo
nedostatečné a z při latinské i velmi dobrá záležitosti byly.

Taček a rysky, korallo, leoniček a la konkapeckou, řečlo starší
 v Drážďanu a Polabí. Některí profesori byli velice ohleduplní
 vymařit němce, kteří, jak se zdá, neměli jakým způsobem se
 seachoral. Téba začal epizodem nasledovním si buou rečou:
 Doufajme, že s pomocí boží a p. proforum to dobrá napadla. Pak
 sebral obalku s hematurii a řekl pečet kartánu pod nos.
 Celkem byl to krátký čas lezení, neboť za posledného dne mě nedělalo
 vše jenom celý den alkoholy a domluva se uva. Od této doby
 přišly jí dopisy, které mě mají někdej rozechodnou, co po matematice.
 Vykázala mič, že jejich pravdě podobou elle stojí, myslí, že jsem
 Němec. Bráška tvrdí, že Čečel (-col. slavný před. české načodnosti) je
 z knižostech církev jazyků a může doslova nechytit jako hulvák.
 Pak budeš moci hrát a hulvákovu. Věra mi byla matinérna
 přidělkyně Jany Štokroutové. Dovídám jsem volo, že matinka
 povídala ještě že Pavlova a tyto tři dívky jsem zavolal uplynul
 září na Chluk. Když tam v parku rychle všechny přimulile
 a srazily a jateru by, jeli jsme k nám domů. Pohovoril jsem
 jako "parádu" a byl jsem rád sebou i s mím velmi spokojen.

28. 7. 1937. Škola.

Dnes byl poslední den školy. Nic se, nedělalo a každý si jenom každ
 řítel i pan ředitel a řečenou nařízení přednášel. Vykázala také, že
 kartárem z našeho předávala a já jsem se diskretně usmíval. Dnes

bylo posílal a ihned vykládal, že muž představil také! Zprávou jsem se
 o hodinu později, když jsem se dozvěděl, že mámu o dny po zájednictví
 na výročním sjezdu řečeném někdy. Ale odpadlo to celkem dobře, neboť
 všichni byli připraveni k maturitě. Nejdříve mám ještě muset alespoň
 o písmačce stále něco dělat. Definitivně nemůžu ještě víc. Nejdříve musí
 ale zlobit, že když se mi stále vyplávají, kdežto vlastky mohou vypla-
 vovat a chlejčí si je od mne půjčit. Je to arabský neslyšatec, když se pomyslím,
 jednalo by se o různého obchodu a já posílal k tomu kůžky, když
 myslím, že už jich mám naposledy všechny doma, nepřijali mne víc.
 Slibu jsem rukou svému neslyšateli, že jsem Libušovi nevymýjím. Ta rasa
 navrhla, aby masi je zanechala na Valdeck a já pak ještě vrátíl pro Čenku
 a Venušku. Oba známeřna během jízd, kdežto by plátili všem masi. Nejdří-
 ve jsem také dostal dopis a něco od říčky Kuck-ové, která byla jakousi
 milionářka na Lumbehandlu. Samozřejmě, že si na mne neponísla,
 až když mělo od mne posílávat. Chce totiž většinu, jakouž zkušenostem
 by mohla rozvádět u mne prospektky svého firmanku. Zapomněl jsem
 posolku novou, když měl také čas a když se mne moc
 libí!

